

הגעתי לדנה לאחר שבדקתי 4 עורכי דין שונים.

עורכי הדין האחרים שבדקתי דיברו על כמה צריך לכסח בחזרה את הצד השני ואיך אפשר לצאת עם תשלום מזונות נמוך וכדומה..

לא הצלחתי להתחבר לזה. בסופו של דבר אחרי שעורכי דין יסיימו להרוס נישאר אני, אם ילדיי, והילדים, ואני לא רוצה לרמוס אותם הרי.

שזה מתחיל ביום בהיר אחד מנסים לצייר אותך כסוג של עבריון. מאב ומפרנס עמוד ה תווך, פתאום מאשימים אותך בכל כך הרבה שקרים ועורכי דין של האשה מצליחים לשכנע אותה שזו הדרך היחידה להשיג עוד כמה שקלים...

פתאום מקליטים אותך בבית וגם את הילדים ועוד דברים רקובים שלא האמנת שתראה בבית שלך.

ואין לך יכולת לשכנע את האשה שזה לא הדרך שאפשר גם אחרת... היא כבר שטופה לגמרי ומהופנטת.

דנה הציגה כבר מהשיחה הראשונה קו שונה. קו מדבר יותר.. קו שינסה לגשר למרות הכאב והגועל נפש שהצד השני מנסה לייצר.

במקום ללכת למשפט לנסות לגשר.

התחברתי לקו של דנה. אתה מגיע שפוף ויש כאן הרבה פסיכולוגיה בסיפור הזה ודנה מצליחה לייצר לך קו אפק. להרגיע וליצור תחושת הגנה וזה חשוב מאוד.

פסיכולוגיה חשובה מאוד לדעתי בתחום עריכת הדין בכלל ובפרט בנושא המשפחתי.

דנה זמינה גם בשעות מאוחרות

לדנה יכולת לתמצת דברים בצורה ברורה בכתב וגם בעל פה.

לרכז מאמצים היכן שצריך, להתעלם מכל הרעש מסביב.

לא להיגרר למהלומות הרחוב שהצד השני מנסה לייצר.

לדבר ולכתוב דברים בגובה העיניים בלי התפלפלות מיותרת.

לדבר בקול בטוח ורגוע.

להציג דברים כפי שהם באמת.

מרגישים את ניסיון רב השנים של דנה

שזה נגמר אתה לא מרגיש מרוצה כי זה מאבק מכוער מאוד שנגררת אליו אבל לפחות אתה מגיע למשהו שאתה יכול לחיות איתו.

לא שכחתי ולא סלחתי אבל החיים ממשיכים וחזקים מהכול והילדים חשובים יותר ואתה לומד לחיות עם זה ולזרום.. יש חסרונות אבל גם יתרונות.